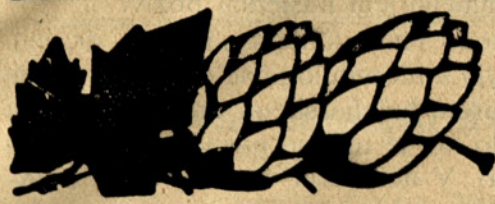

Slovenski hmeljar

Glasilo hmeljarskega društva za Slovenijo

Izhaja štirinajstnevno ♦ Naročnina Din 20—, za nočlane Din 30—; posamezna številka Din 2— ♦ Uredništvo in uprava: Grlje, Vodnikova ul. 2, telefon 218

Leto III

Celje, dne 1. julija 1932

Štev. 14

Savinjski:

Konec krize

Vse godrnja dandanes, toži in vzdihuje ter se pritožuje nad težko gospodarsko krizo, ki je zajela ves svet ter onemogoča in ovira nadaljnji razmah skoraj že prav vseh panog narodnega gospodarstva. Menda je ni več države, ki ne bi trpela radi sedanje svetovne krize, ki postaja vedno bolj občutna tudi v Franciji in Švici, ki sta se ji najdlje upirali. Vse konference, ankete in druga posvetovanja ne pomagajo prav nič, kriza gre svojo pot in se vedno bolj poostruje. Semtertja se res za trenotek pokaže svetel žarek izboljšanja, toda že ga zopet zakrije temen oblak še hujše krize.

Brez dvoma pa so po sedANJI težki in splošni gospodarski krizi najhujše prizadeti vprav hmeljarji, kajti v hmeljarstvu se je kriza najprej začela. Saj že tri leta prodajamo hmelj »vse po deset« in še ceneje ter izkupljamo komaj toliko, da imamo za obiranje in sušenje, vse ostalo pa je za namček.

Prav malo se je svet brigal za hmeljarje, ko so začeli vzdihovati radi more, ki jih je v obliki krize pričela tlačiti vedno bolj. In prav to je bilo usodno, kajti nadprodukciji hmelja je sledila polagoma nadprodukcija vseh drugih proizvodov in tako imamo dandanes nadprodukcijo povsod in vsega. Če bi bilo tedaj svetovno gospodarstvo, ki je v svoji blaznosti produciralo vse slepo tja v en dan, brez ozira na vedno merodajno razmerje med povpraševanjem in ponudbo, vzelo hmeljarsko krizo za svarilen zgled ter pravočasno ukrenilo potrebne obrambne mere, bi do sedanje splošne gospodarske krize nikdar ne prišlo in bi bilo tudi hmeljarske krize že konec. Svetovna gospodarska kriza je namreč tudi povzročila, da se hmeljarska

kriza tako zavlačuje. Milijoni in milijoni, ki so prej konsumirali ogromne količine piva, dandanes nimajo več počenega groša niti za skorjico kruha, kaj šele za čašico piva! Zato tudi vse krčenje hmeljskih nasadov ne rodi zaželenega uspeha, ker vzporedno z manjšo produkcijo hmelja pada tudi produkcija in konsum piva.

Mnogo se dandanes govori, piše in razpravlja o rešitvi sedanje težke gospodarske krize, toda pošta in načini, ki se priporočajo in uporabljajo, niso vedno pravi. Često smo čuli pred vojno, da bi se Avstro-Ogrska morala ustvariti, če bi je ne bilo. Pa ne morda iz političnih ali narodnostnih razlogov, kakor so to mnogi krivo tolmačili, temveč predvsem iz gospodarskih razlogov. In vprav radi tega nespornega dejstva se zadnji čas mnogo razpravlja in razmišlja o ustanovitvi gospodarske skupnosti podonavskih držav. Pa je krivo mnenje, če se misli, da bi bilo z oživitvorenjem tega načrta že konec krize, katere vzrok leži mnogo globlje. Treba je že enkrat zapopasti veliko resnico, da je v gospodarskem oziru celi svet ena sama gospodarska celota, ena sama velika družina in da so posamezni člani te družine drug na drugega tesno navezani. Dokler živé v pametni gospodarski skupnosti, vlada tudi vedno neko gotovo ravnovesje med produkcijo in porabo, med povpraševanjem in ponudbo, mir in sporazum v družini. Kakor hitro pa začno stremeti posamezni po neki nemogoči gospodarski osamosvojitvi in neodvisnosti, je to ravnovesje razdrto in pojavi se gospodarska kriza v vseh mogočih obrisih. Kitajski zidovi so dananes nemogoči, in vprav iz gospodarskih razlogov se je moral končno podreti tudi stari originalni zid v Kitajski, ki je do skrajnosti kljuboval svetovnemu gospodarskemu razvoju.

Toda svet te velike resnice noče razumeti in se zato duši v krizi. Danes, komaj deset let po strašni petletni svetovni moriji, posamezne države, članice ene same svetovne gospodarske celote, stremé po gospodarski osamosvojitvi in neodvisnosti! Danes, v dvajsetem stoletju, v dobi avtomobilizma in zrakoplovstva, se posamezne države obdajajo s pravim kitajskim zidom zaščitnih carin, deviznih uredb in sličnih ukrepov! In vprav radi teh nemogočih ukrepov, radi nerazumevanja velike resnice neobhodno potrebne svetovne gospodarske skupnosti se kriza vedno bolj zaostre in obeta v kratkem povzročiti svetovno gospodarsko propast. Popolnoma pogrešena gospodarska politika zadnjih let je dovedla do neverjetnih pojavov, da imamo na eni strani izobilje nekaferih proizvodov, na drugi strani pa pomanjkanje istih in zopet izobilje drugih, revščino in brezposelnost pa povsod. Proč z neupravičenimi zaščitnimi carinami in sličnimi zasilnimi odredbami! Pustite trgovini prosto pot, prosto izmenjavo raznih proizvodov, pa se bo kmalu našlo ravnovesje med povpraševanjem ter ponudbo in bo konec krize!

Vprav zadnji čas pa je vendar eden vodilnih državnikov, angleški ministrski predsednik Macdonald, zabrusil svetu v obraz veliko resnico o neobhodno potrebnem svetovnem gospodarskem sporazumu, ko je na reparacijski konferenci v Lausanni izvajal sledeče:

Nahajamo se v najtežjih časih gospodarske krize, kakršne še ni bilo. Obseg mednarodne trgovine je v prvem letošnjem četrtletju padel za polovico v primeri z istim razdobjem v letu 1929. Število nezaposlenih se je od tega časa podvojilo in naraslo na 20 do 25 milijonov. Položaj je dan za dnem slabši. Zato je treba jasno povedati in poudariti, da smo na pragu svetovne katastrofe. Da bi zaščitili svoje finance, so razne države pričele izdajati ukrepe, ki omejujejo njihove gospodarske odnošaje s sosedi. Taka politika je še bolj poostrila razmere, spričo katerih so se pričeli rušiti principi pravice, reda in napredka. Sporazum je edini pogoj za ponovno gospodarsko stabilizacijo sveta. Zato se moramo sporazumeti, če hočemo preprečiti propast vsega svetovnega gospodarstva.

Izvajanja g. Macdonalda res lahko podpišemo z obema rokama. Sporazumeti se je treba, in to čim prej, ker le gospodarski sporazum more napraviti konec sedanji težki gospodarski krizi, dočim jo kitajski zidovi le še bolj poostrejujejo. Upajmo, da bo svarilna beseda angleškega ministrskega predsednika našla pravi odmev v svetu ter da bodo iz besed postala tudi dejanja še preden bo prepozno.

Urednik:

Zajamčite si lepo barvo hmelja!

Češko hmeljarsko društvo v Žatcu je nedavno izdalo svojim hmeljarjem naslednji poziv:

»Pri pregledu hmeljskih nasadov po dr. ing. Ctiboru Błatnyju s fitopatologične postaje v Pragi skupno z odborom hmeljarskega društva v Žatcu se je ustanovilo, da je mnogo nasadov napadenih po peronospori. V nekaterih nasadih se je pojavila peronospora v obliki manjših in večjih madežev na spodnjih listih, v zapušenih nasadih, kjer hmelj sploh ni napeljan, pa v podobi tako imenovanih klasastih poganjkov. V slučaju deževnega vremena je nevarnost znatna; pa tudi če bi bilo vreme sedaj suho in šele pri obiranju deževno, bi hmelj lahko postal lisast radi peronospore.

Hmeljarji, ne pustite, da bi hmelj postal zopet lisast radi peronospore kakor lani! Zatirajte to bolezen takoj v začetku! Nikar ne pustite hmelja podivjati, nenapeljanega in rastočega v drugi kulturi, ker tak tvori izhod peronospore prav tako kakor pritlični poganjki v starejših in neprioranih nasadih. Take poganjke iztrebite in hmelj priorijite. Škropite hmelj z bordovsko brozgo, in sicer spodnjo stran listov, sedaj z $\frac{3}{4}\%$ raztopino, pred cvetom z 1-% in v slučaju potrebe takoj po cvetu še enkrat z 1-% raztopino. Izdatki za škropljenje so razmeroma majhni in popolnoma kriti z višjo ceno, ki jo dosežete za lepši in bolj zeleni hmelj. Odgovornost in cena hmelja bodočega pridelka je v vaših rokah. Ohranite slavo in zboljšajte barvo našega hmelja!«

Poziv češkim hmeljarjem velja tudi za nas in bo le prav, če mu sledimo. Časi, ko smo se prepirali, kateri hmelj je bolj odporen proti peronospori, so minili. Že tedaj sem zastopal stališče, da popolnoma imun ni nobeden ter se bo peronospora s časoma prilagodila prav vsem vrstam hmelja. Gornji poziv kaže, kako pravilno je bilo stališče. Nikar ne zanikajmo dejstev, temveč pogledimo nevarnosti naravnost v oči in odkrito priznajmo, da je nevarnost peronospore tudi pri nas vedno večja. Tudi pri nas prihaja na trg leto za letom več hmelja, ki nima več fiste lepe, gladko zelene barve, po kateri je zaslovel naš štajerski hmelj. In največkrat je tudi pri našem hmelju vzrok nelepi barvi vprav peronospora.

Letos, ko je skoro vedno deževno vreme, je nevarnost peronospore še posebno velika. Večina hmeljarskih podružnic razpolaga s prvovrstnimi prevoznimi in nahrbtnimi škropilnicami. Hmeljarji, poslužujte se jih pridno in škropite hmelj, da si zajamčite lepo, gladko zeleno barvo bodočega

pridelka, ohranite stari sloves štajerskemu hmelju in si obenem tudi zagotovite boljšo ceno. Lepa, gladko zelena barva bo za določanje cene pri prodaji hmelja tudi letos odločilna.

Dipl.ing. J. Dolinar:

Svetovno hmeljarstvo

(Konec.)

Italija je uvažala pred vojno 2400 q; v letih 1926 do 1929 je uvažala letno 3700, 2800, 3400 in 1900 q.

Holandska, ki je izvažala pred vojno 6700 q in uvažala 13.300 q, po vojni samo uvažala, in sicer od leta 1926 naprej 5200, 7000, 5700 in 7600 q.

Poljska, ki je površino nasadov povečala od leta 1920 do 1928 od 580 ha na 3875 ha, uvažala majhne količine (1500 do 3000 q); njen izvoz raste od leta 1926 naprej od 8400 na 17.400 q, 21.300 q in 25.900 q leta 1929. Poljska je ustanovila izvozni sindikat z udeležbo hmeljarjev in države. Od leta 1929 je organizirala v Lublinu specialni hmeljski vzorčni sejem v svrhu pospeševanja izvoza.

Romunija uvažala v zadnjih letih 2000 do 4000 q letno, dočim je pred vojno povprečno le 1000 q.

Švedska vzdržuje svoj uvoz skoro stalno na isti višini (4500 q pred vojno, 4400 q leta 1926, 5800 q leta 1927, 4800 q leta 1928 in 5100 q leta 1929).

Švica je uvažala pred vojno povprečno 5700 q, v letih 1926 do 1929 pa 4400 q, 4800 q, 5400 q in 6400 q.

Jugoslavija je v letih 1920 do 1928 povečala površino hmeljskih nasadov od 1000 ha na 12.000 ha, nato pa jo je zopet zmanjšala na polovico, to je na 6000 ha v letu 1929. Ta sprememba v površini nasadov se odraža v količini izvoza, ki je znašal leta 1926 okrog 31.500 q, leta 1927 okrog 41.000 q, leta 1928 pa 76.000 q in leta 1929 zopet samo 35.000 q.

Češkoslovaška je izvažala leta 1919 64.400 q. Ta izvoz je padel leta 1921 na 30.400 q, nato pa se hitro povzpел in dosegel leta 1924 že 87.000 q. To spreminjanje izvoza se nadaljuje; izvoz je dosegel minimum leta 1928 s 65.600 q in maksimum leta 1930 s 90.000 q.

Pri izvenevropskih državah zadostuje, da pogledamo položaj U. S. A. in Kanade.

V U. S. A. je prišlo do radikalne spremembe kot posledice prohibicije. Pred vojno je uvažala U. S. A. preko 28.000 q, dandanes pa komaj eno desetino. Istočasno je nazadoval tudi izvoz, ki je

znašal pred vojno 70.000 q, radi zmanjšane produkcije pa je padel na polovico, to je 34.800 q leta 1929.

Kanada je uvažala pred vojno 6300 q, toda po vojni je podvojila uvoz hmelja na 12.800 q v letu 1929, medtem ko je izvoz hmelja ostal na približno 1000 in 3000 q.

Carinska zaščita.

Carinska zaščita predstavlja eno najvažnejših dejstev v razvoju svetovne hmeljske trgovine. Ona lahko regulira prosto cirkulacijo hmelja iz ene države v drugo. Večkrat je odvisna od posebnih zahtev narodnega (lastnega, domačega) tržišča, dvostranskih trgovskih pogodb itd. Saj ni samo številka uvozne takse, ki vpliva na zaščito: njen pomen zavisi od celotnega sistema administrativnih naredb, ki tvorijo neko vrsto indirektnih zaščit. Radi tega kakor tudi radi nestalnosti carinskih tarifov, bi bilo zastoj primerjati mednarodno carinsko zaščito. Poglejmo na primer samo veljavne naredbe v nekaterih državah.

Italija, ki nima nobenih uvoznih carin za hmelj, predvideva takso na embalažo do Lir 14'40 v zlatu za 100 kg; isto tako predvideva na celo fakturno vsoto 2'5% poslovni davek.

Avstrija je imela do 28. julija 1929 še 20 zlatih kron davka. Ta davek je bil odpravljen, vendar obstoja 2% poslovna taksa.

Med državami, ki imajo jako nizko uvozno takso, moramo omeniti Švico (davek šfrs 3 na 100 kg brutto), Finsko (davek fmark 150 na 100 kg netto) itd. Izmed držav, ki imajo zelo močno carinsko zaščito, lahko omenimo Rusijo, kjer znaša davek 700 rubljev na 100 kg brutto.

Razno

Pivovarne na Poljskem so radi vedno večjega nazadovanja konsuma piva in ostre medsebojne konkurence zašle v denarne težave. Konsum piva je v primeri z letom 1926 v letu 1930 nazadoval za 10%, v letu 1931 za 22% in v prvem četrtletju letošnjega leta za 27%. Zadnji čas iščejo pivovarne na Poljskem tujega kapitala, da si pomagajo iz zadrege, ter so tozadevno že v pogajanjih z neko francosko industrijsko skupino.

V Nemčiji so znižali davke na pivo za tretjino in s tem omogočili, da se je tudi cena pivu znižala za 5 pfgr pri čaši. Upajo, da se bo na ta način zopet dvignil konsum piva, ki je tam prava narodna pijača.

Hmelj kot uspevalno sredstvo. Kakor poroča neki dunajski gospodinjski list, je hmelj tudi prijetno uspevalno sredstvo. Znano je namreč, da vonj nekaterih

rastlin zelo prijetno uspava. Seveda pa se v ta namen ne sme trpeti v spalnici cvetlic, katerih vonj je omamljiv in zdravju škodljiv. Vonj nekaterih rastlin pa vpliva le pomirjevalno na živce in človeka mirno uspava; tako n. pr. vonj smreke in jelke. Prav tako dobro in blago deluje tudi suh, nežvepljan hmelj, pomešan s posušeni listi vrtnic in deteljnega cveta; kdor hoče mirno in dobro spati, naj torej napolni s tem majhno platneno vrečico in jo položi zvečer pod vzgljavje.

Hmeljarska poročila

Savinjska dolina: Tudi zadnjih štirinajst dni vreme za razvoj hmeljske rastline ni bilo ugodno. Začetkoma je bilo sicer vreme prav lepo, pozneje pa je pogosto in močno deževje ter izredno nizka temperatura zlasti ponoči v znatni meri ovirala normalni razvoj. Stanje nasadov je prej ko slej zelo neenakomerno. V nekaterih nasadih je rastlina že dosegla do vrha opor in nastavila številne in dobro razvite stranske poganjke, v drugih pa je zopet precej zaostala in je slabo razvita. Resnejšega napada boleznin in škodljivcev do sedaj ni opaziti, le v nižjih legah se je pojavila hmeljska uš vposameznih nasadih. Toplo poletje bi bilo hmeljski rastlini že nujno potrebno. — Za letnik 1931 ni zanimanja, pač pa vedno več za letnik 1932 v predprodaji po 8—10 Din vkljub zakonu o prepovedi prodaje kmetijskih pridelkov na zeleno. Zadnje dni je bilo prodano tudi še nekaj partij letnika 1931.

Vojvodina: Pri zadostni toploti in izdatni vlagi hmeljska rastlina prav dobro napreduje ter je v treh četrtinah nasadov že dosegla vrh opor. V splošnem je hmelj zdrav, brez boleznin in škodljivcev ter odganja številne in krepke stranske poganjke. Po sedanjem stanju nasadov sodeč bo hmeljska letina pri nas letos v vsakem oziru zadovoljiva. Skupna površina nasadov znaša le še kakih 615 ha. — Lanski pridelek notira 2—3 Din za kg, vendar ni zanj nobenega zanimanja. Tudi za letnik 1932 v predprodaji še ni prišlo do nobenega zaključka.

Češkoslovaška: Po hladnem in deževnem vremenu so nastopili zopet lepši in toplejši dnevi, katere hmeljska rastlina nujno potrebuje. Stanje hmeljskih nasadov je še vedno zelo neenakomerno in nič kaj razveseljivo. V večini nasadov je dosegla rastlina do polovice opore, v nekaterih pa tudi šele komaj eno četrtino. — Tržišče je zelo mirno in prometa le malo. Cene so ostale v glavnem nespremenjene, vendar niso več tako čvrste. Letnik 1931 notira žateški hmelj 5—8 Din, hmelj iz Uštčka in Roudnice 3—4 Din ter zeleni iz Dube 2—3 Din za kg. V Žatcu je bilo dosedaj znakovanih 66.707 bal hmelja lanskega pridelka v skupni teži 84.937 kg.

Nemčija: Še vedno deževno in razmeroma hladno vreme zelo ovira razvoj hmeljske rastline, dočim se boleznin, zlasti peronospora in škodljivci vedno bolj širijo. Deževno vreme zaščitno škropljenje zelo ovira. Stanje nasadov je zelo različno; v nekaterih legah je dosegla rastlina že vrh opor, v drugih pa še niti polovice ne. Ako bo sedanje vreme še trajalo, obstoji resna bojazen, da bo večina pridelka uničena zaradi peronospore in uši, ker zlasti peronospora, za katero je vreme zelo ugodno, nastopa v taki meri kakor

že dolgo ne. — Tržišče je mirno in skoraj brez prometa. Tudi cene so nekoliko nazadovale in notira Hallertauski hmelj 10—16 Din, Tettnangski 13—18 Din, Spaltski 8—17 Din in gorski (Hersbruck) 6—11 Din za kg.

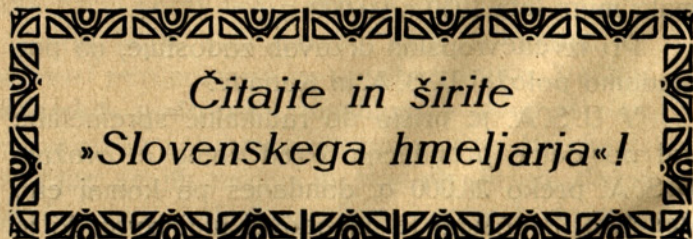
Poljska: Pogoste in nagle spremembe med deževnim in hladnim ter suhim in vročim vremenom niso nič kaj ugodne za razvoj hmeljske rastline. Stanje nasadov je sicer v splošnem dobro, vendar zelo neenakomerno. V nekaterih nasadih je rastlina dosegla že tri četrtine opore, v drugih zopet pa ni niti še do polovice. — Tržišče je mirno in za letnik 1931 ni nobenega zanimanja. Letnik 1932 se ponuja v predprodaji po 6—11 Din, vendar le redko pride do kakega zaključka.

Francija: Stalno deževno vreme občutno zadržuje razvoj hmeljske rastline. Nevarnost uši je vedno večja, pa tudi peronospora se že pojavlja. — Tržišče je mirno in so zaloge lanskega pridelka večinoma že izčrpane. Pojavlja pa se zanimanje tudi za predlanski hmelj. Cene so v glavnem nespremenjene ter letnik 1931 notira 10—11 Din, letnik 1930 pa 3—5 Din za kg. Vedno pogostejši so zaključki za pridelek 1932 v predprodaji po 12—15 Din za kg.

Belgija: Vreme se je zadnji čas znatno izboljšalo in hmeljska rastlina hitro napreduje v razvoju, da dohiti zamujeno. Naval hmeljskih uši vedno bolj ponehava. — Tržišče je razmeroma mirno, vendar je nekaj več zanimanja za letnik 1932 v predprodaji. Cene so ostale v glavnem nespremenjene ter notira letnik 1931 Poperinghe 7—8 Din in Alost 10—11 Din, letnik 1932 v predprodaji za oktober-november pa Poperinghe 11—13 Din za kg.

Anglija: Hmeljska rastlina v splošnem še dobro napreduje ter je zdrava, pojav boleznin in škodljivcev je opazati le v posameznih nasadih. — Tržišče je mirno in prometa razmeroma malo. Cene so nekoliko nazadovale in notira letnik 1931 nominalno 8—24 Din, letnik 1930 pa 7—18 Din in letnik 1929 tudi še 1—4 Din za kg; največ zanimanja je še za Fuggles, ki doseže tudi 15—30 Din, in Golding celó 26—34 Din za kg, vse letnik 1932 prvovrstno izbrano blago.

Amerika: Zaradi dolgo trajajočega hladnega in deževnega vremena je hmeljska rastlina precej zaostala v razvoju in nujno potrebuje vročega in suhega poletja. Vreme, ki se je za nekaj časa izboljšalo, se je zadnji čas zopet poslabšalo. Hmeljski nasadi so zelo neenakomerni, vendar hmeljarji še vedno računajo z v vsakem oziru zadovoljivim pridelkom. — Tržišče je zopet mirnejše ter je tudi prometa znatno manj, vendar so cene ostale nespremenjene. Letnik 1931 notira 14—17 Din, letnik 1930 pa 11—14 Din in starejši letniki 7—10 Din za kg. Največ zanimanja je še za Yakima po 10—11 Din za kg.

Za razvedrilo

Naravno.

»Vi hočete zmenjati tale tisočak? Saj je vendar ponarejen!«

»Vem, da je, zato ga pa hočem zmenjati.«

Tudi dobro.

»Gospod šef, že deset let sem pri vas in delam za tri — pa vas prosim, da mi vendar že enkrat tudi povišate plačo.«

»Plače povišati vam ne morem, toda povejte mi ona dva druga, za katere delate, da jih takoj odpustim.«

Res sreča.

On (čita v časopisu): »Slišiš, Ema, baje je statistično dokazano, da je vsak četrti otrok, ki se rodi na svetu, Kitajec.«

Ona: »Moj Bog, kakšna sreča, da imava samo tri.«

V šoli.

Učiteljica: »Kako je prihodnji čas besede ljubim?«

Učenka: »Omožim se.«

Pri zdravniku.

Zdravnik: »Vsak dan vzemite šest tablet zdravila in kozarček konjaka.«

Bolnik: »Ali ne bi bilo bolje narobe, gospod doktor, eno tableto in šest kozarčkov?«

Ni daleč.

Kmet (najde gosposkega dečka pod drevesom, ko pobira hruške): »Mrcina tatinska, ti mi torej kradeš hruške? Le čakaj, to povem tvojemu očetu!«

Deček: »Lahko, saj je kar tu-le na drevesu.«

Dober svet.

Zdravnik: »Nahod imate? Tu vam priporočam, da počnete isto kakor Napoleon, če je imel nahod.«

Bolnik: »Kaj pa je počel?«

Zdravnik: »Brisal si je nos.«

Dvomiselno.

A: »Ti si zadnje čase nekam nobel, gotovo se ti godi bolje.«

B: »Seveda, posrečilo se mi je priti v banko.«

A: »Ponoči?«

Najbolj varna naložba denarja — Najvišja dnevna obrestna mera

Jamstvo Dravske banovine z vsem premoženjem in davčno močjo

Hranilnica Dravske banovine podružnica Celje
(nasproti pošte) Cankarjeva ul.
prej Južnoštajerska hranilnica

Vsakovrstna posojila pod ugodnimi pogoji
Dolžnik jamči samo za izposojeni kapital

Ustanovljena leta 1881

Ustanovljena leta 1881

HMELJARJI SAVINJSKE DOLINE!

Vaš denarni zavod je vedno le

SAVINJSKA POSOJILNICA
V ŽALCU

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

ki deluje že od početka hmeljarstva v Savinjski dolini za razvoj in povzdigo vašega gospodarstva. Za varnost vaših vlog jamči poleg lastnega zavodovega premoženja, ki obstoja iz nepremičnin in večmilijonskih rezerv, še 4000 združnikov z vsem svojim premoženjem.

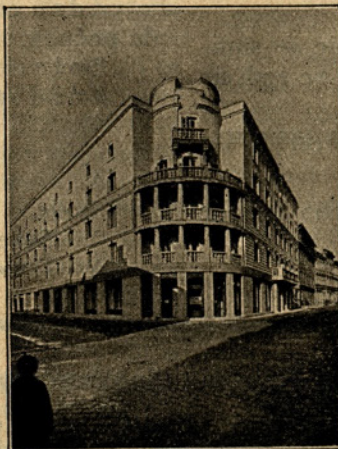
Vlagatelji pri Savinjski posojilnici ne plačujejo rentnega davka

HMELJARJI! VAŠ DENARNI ZAVOD JE LJUDSKA POSOJILNICA V CELJU

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na voglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

Za hranilne vloge jamči
poleg rezerv in hiš nad
5000 članov-posestnikov z
vsem svojim premoženjem

Vlagatelji pri Ljudski po-
sojilnici ne plačajo rent-
nega davka — Stanje vlog
nad 100,000.000 dinarjev

Umetna gnojila

Thomasovo žlindro, superfosfat, kalijevo
sol, apneni dušik KAS in Nitrofoskal

Kmetijske stroje

pluge, brane, slamoreznice, trijerje in
škropilnice

Sredstva za

pokončavanje škod- ljivcev

ter vse druge kmetijske
potrebščine

oddaja najceneje:

Skladišče

**Kmetijske družbe
v Celju (pri kolodvoru)**

Kmetje, meščani, trgovci, obrtniki!

Zavarovalnica slovenskega ljudstva je le
Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Zavaruje:

1. proti požaru, strelji in plinski razstrelbi: poslopja vsake vrste, dograjena kot tudi med gradnjo, vse premičnine, pohištvo, zvonove, poljske pridelke, hmelj, žito, krmo itd.;
2. proti razbitju in razpokam: zvonove, steklo;
3. v življenjskem oddelku: na doživetje in smrt, otroške dote, rentna in ljudska zavarovanja v vseh kombinacijah in pri najugodnejših plačilnih pogojih.

Za vsa pojasnila in nasvete v zavarovalnih zadevah se obračajte le na naše krajevne poverjenike po župnijah ter

v Celju

na Podružnico Vzajemne zavarovalnice, palača Ljudske posojilnice, Vodnikova ulica,

v Mariboru

pa na gosp. Žebota Franja, glavnega zastopnika Vzajemne zavarovalnice, Loška ulica 10.